

□□□□□□□□□□□□ □□ □□□□□□□□

□□□□□ □□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□ □□ □□□□□□□□□□□ □□□□□□.

அறியாத தன்மும், அன்னியரின் உதவியை எதிர்பார்ப்பதுமே ஆன்மாத்மகளை அக்கிரமமாய் ஆகாத காரியத்தில் கொண்டு போய் விடக்கூடாது. இல்லையென்றால், ஒரு வஸ்து இழிவானதன் அறிந்தும், இதனைச் செய்வதற்கு நமது ஷரீ அது இடந்தரவில்லை என்பதையுணர்ந்தும், மனமார எப்படித்தான் கெட்ட காரியத்தில் பிரவசித்தல் முடியும்?

இவையனைத்தையும் உணர்ந்துகொண்டு இக்காரியத்தைச் செய்வதனால் தான் சிலர்துரத்தரனெவும் அறியாத மனிதர்களெவும் சொல்லப்படுகின்றனர். ஏனெனின்,

இன்னவர் அறிந்தும் அறியாதவர்களப்போல் நடித்துத் தங்கள் இச்சகை கிசறந்து நடந்து சலெலுகின்றனர் .

உதாரணமாக, இவர்களின் இச்சயின் உணரச்சியே இதசை செய்யும்படியாய்த் துண்டிவிடுகிறது. சில சமயங்களில் இக் காரியங்களில் தனெப்படும் நன்மகைகை காட்டினும் பதினமடங்கு தீ மயையே காண்கின்றன. எனினும், அறியாத தன்மையினால் இதகை கவனிக் கிறார்கள்ளில்லை. அல்லது, கட்டெ நபஸானது இவன்மீ து சவாரிசய்து, ஞானமனெனும் கண்ணமைபி, இக்கட்டெ காரியத்தில் பிரவசீககும்படி செய்துவிடுகின்றது.

“ஓரு வஸ்துவின் அன்பு உன்னகை கருடாகவும் சலெலிடாகவும் செய்துவிடுகிறது,” என்றொரு நாயக வாக்கியமும் காணப்படுகிறது.

இதையொட்டியே நாயகம் ஸல்லல்லாஹு அலஹி வஸல்லம் அவர்களின் உண்மை நயேர்களான சஹாபாக்களிடம், “அறியாத தன்மையால் துர்ச்சயலசை செய்துவிட்டது, உடனே பாபமன்னிப்பை ஆண்டவனிடம் தடேபவர்களாக்கே தளபா இருக்கின்றது” (4:17) என்னும் வாக்கியத்தின் கருத்தென வனெப்தை வினவியதாக அபுல் ஆலியா அவர்கள் திருவாஸம் பற்றியிருக்கின்றார்கள் .

(நபிகள் ஸல்லல்லாஹு அலஹி வஸல்லம் அவர்கள் அபுல் ஆலியாவாக்கு கட்டெத்த விடை இங்குக் காணப்படவில்லை. ஆனால், மற்றோரிடத்தில் மனிதன் பாபமான எக்காரியத்தசை செய்துவிடினும், இவகைளெல்லாம் அறியாத தன்மையையே சாரும் என்றும் விடையளித்ததாய்க் கபறியிருக்கின்றார்.)

எனவே, இங்கு மார்க்கத்தில் விலக்கப்பட்ட காரியங்களில் என்னென்னவிதமான கட்டெதிகளிருக்கின்றன? இவகைளெ ஏன் விலக்கவணெடும்? என்பதயும், இஸ்லாமிய ஷரீ அதத்தில் செய்வணெடும்னென்று கட்டளையிடப்பட்ட காரியங்களில் என்னென்ன நன்மகைளிருக்கின்றன? இவற்றசை செய்வதால் மானிட கோடிகளாக்கனென பிரயஜனம் விளையப்புகிறது? என்பதயும் இங்கு விவரித்துக் கபற இடமில்லை.

ஆனால், உண்மையிலயே ஆண்டவன்மீ து நன்மப்பிக்கை கட்டெ ஓவ்வொரு மனிதனும் தரிந்துகொள்ளவணெடும்வ தனெனவனெனெ, பரம்பொருளால் மனிதர்கள் செய்வணெடும்னெக் கட்டளையிடப்பட்டிருக்கும் காரியங்களனைத்தும் அப்படியே நன்மபயக்கக் கட்டியனவாய் இருக்கின்றன; அல்லது இக் காரியங்களில் நன்மகைளெ

மிகுதமாயிருக்கின்றன என்பதும், எக்காரியங்களை அல்லாஹ் செய்வவனே டாமனெ விலக்கியிருக்கிறானோ, அக்காரியங்களெல்லாம் அப்படியே மானிட கோடிகளாகக் குத்தீ மனை விளக்கக்கூடியனவாகும்; அல்லது அவைகளில் கட்டுதியே நிரம்பக் காணப்படுகின்றன என்பதுமேயாம்.

இவ்வாறே, ஓவ்வொரு மஃமினும் நம்ப வணேட்டும், அப்படியல்லாது, சில காரியங்களை மனிதர்களைச் செய்யும்படி சொல்லி அதனால் அல்லாஹ் பிரயோஜனமடையலாமென்றெண்ணுகிறான்; அல்லது சில காரியங்களைச் செய்யாமலிருக்கும்படி செய்து, அதன் மஃயமாய்த் தான் ஏதேனும் நல்லபிரதிபலனைப் பெற்றுக்கொள்ளலாமென ஆண்டவன் எண்ணுகிறான் என்று மனோபாவம் கொள்வது கட்டாது. அல்லாஹ் ஒன்றைச் செய்வவனே டாமென உத்தவிடுவதில் நமக்குத் தான் பிரயோஜனமுண்டாது. இவ்வாறே ஒன்றை விலக்கினானாயினால், அதை நாம் செய்யாமலிருக்க வணேட்டும். இல்லையேல், அது நமக்குத் தீங்கையே விளைவிக்கும். இக்காரணம் பற்றியதேன ஆண்டவன் தன் திருமறையில் பின்வருமாறு கூறுகிறான்:

“(என் நபி) அவர்களுக்கு நன்மையான காரியங்களைச் செய்யும்படி ஏவுகிறார். மலேமும், தீமையான காரியங்களைப் புரியவணே டாமென விலக்குகிறார். இன்னமும், மணமான நல்ல வஸ்துகளை அவர்கள் உண்ணும்படி அனுமதிக்கொடுத்து வகைகிறார். மலேமும் அசுசியான வஸ்துகளை அன்னர் உண்ண வணே டாமென விலக்குகிறார்”-(7:157)

இனி, சமாதியதைத் தொடுவது, அதை மூத்தமிடுவது, அதன் மீது வதனத்ததைத் தயேப்ப்பது முதலிய விஸயங்களைக் கவனிப்போம்: எவருடைய சமாதியாயினும் அதன் மீது கரங்களை வைப்பதும், அதனை மூத்தமிடுவதும், அதன் மீது மூத்ததை வைப்பதும் கட்டாதென மூஸ்லிம்களானவரும் ஒற்றுமையாய்க் கூறுகிறார்கள். இவ்விதம் சலபு சாலிஹீன்களான முன்னோர்கள் எவரும் செய்ததாயில்லை. இதுவும், ஒருவிதச் சிறிய வதிக் காகவே இருக்கிறது. இவ்வாறு செய்து செய்துகொண்டு வந்தவர்களெல்லாம் நஹு அலஹிஸ்ஸலாம் அவர்களின் வகுப்பாருள் சரேந்தவர்களென்று நாம் முன்னமே விரிவாய் விளக்கியிருக்கிறோம்.

எனவே, பீர்களுக்குமும் அவர்களைப் போன்றார்களுக்கும் முன்னே சிரம் வணங்குவதும், நிலத்ததைத் தொட்டு மூத்தமிடுவதும் கட்டாவென இமாம் களானவரும் விலக்கியிருக்கின்றனர். அன்றியும், அன்னவர்களுக்கு மரியாதை செய்யும் எண்ணத்துடன் தலை சாய்ப்பதும் குனிவதும் கட்டக் கட்டாதென்று கற்றியிருக்கின்றனர். உதாரணமாக, ஒன்றைக் கவனிப்பீர்களாக: ஒரு சமயம் முஆத் பின் ஜபல் ரளியல்லாஹு அன்ஹு அவர்கள் ஸிரியாவினின்று திரும்பி வந்தபொழுது, நாயகம் ஸல்லல்லாஹு அலஹி வஸல்லம் அவர்களைக் கண்டு சிரவணக்கும் செய்தார்கள்.

இதகைக் கண்டதும் நாயகம் ஸல்லல்லாஹு அலஹி வஸல்லம் அவர்கள், “ஏ முஆத்! நீ ரன்ன செய்கிறீர்?” என்று வினவ, முஆத் ரளியல்லாஹு அன்னு அவர்கள், “யாரஸுல்லல்லா! சிரியாவின் மனிதர்கள் தங்கள் பாதிர்களான மதகூர்க்களின் முன்னே இவ்வாறுதான் சாஷ்டாங்கம் செய்து வருகிறார்கள். அன்றியும், அத்தயே மக்கள் நடுங் காலமாயே இவ்வாறு செய்து கொண்டுவருவதாயும் கபுறுகிறார்கள்,” என்று விடகைகொடுக்க,

நபிகள் ஸல்லல்லாஹு அலஹி வஸல்லம் அவர்கள், “ஏ முஆத்! இஃது அன்னவர்கள் கபுறும் ஆதாரமற்ற ஒரு பொய்யாகும். மனிதர்களுக்குள் சிரவணக்கம் செய்ய வணேட்டுவது இருக்குமாயின், புருஷனுக்குப் பணை சாதி சிரவணக்கம் செய்யவணேட்டும் என்று சொல்லியிருப்பனே; பணை சாதிக் குப் புருஷன்பால் அவ்வளவு கடமகை எரூக்கின்றன,” என்றுகபுறி,

“முஆத்! நீ ர் என்னுடயை சமாதியின் பக்கல் எப்பொழுதாவது சலெவீ ராயின், அதற்குச் சிரவணக்கம் புரிவீ ரோ?” என்று வினவ, “மாட்டனே நாயகமே!” என்று விடயிறுத்தார். “ஆம்! எப்பொழுதும் எவருக்கும் சிரவணக்கம் புரியாதீர்!” என்று நம் வள்ள விரஸுல்லவர்கள் இயம்பினார்கள்.

சஹீ ஹ் புகாரீ யில் பின் வருமாறு ஒரு விஷயம் காணக்கிடக்கிறது: “நபிகள் ஸல்லல்லாஹு அலஹி வஸல்லம் அவர்கள் வியாதியுற்றிருந்தகால், உட்காந்து கொண்டுவருமாது செய்தார்கள். ஆனால், அஸ் ஹாபிகளில்லாம் நின்றவண்ணமே தக்பீர் கட்டிக்கொண்டிருந்தார்கள். இதகைக் கண்டதும் எம்பெருமானார் அன்னவர்களையிலலாம் உட்காந்ததே தொழுகயை நிறவைறேறும்படி கட்டளையிட்டார்கள்.

அன்றியும், “ஒன்றுமறியாத அஜமீ கள் ஓரவருக்கு மற்றொருவர் மரியாதை செய்வதபேல எனக்குச் செய்யவணேட்டா” மன்றும், “இவ்வாறு செய்வதமனப்பிரவமாய் ஏற்றுக்கொண்டு சந்தோஷமடகிற அவர்கள் நரகலகோகத்திற்குச் சலெலத் தயாராயிருத்தல் வணேட்டு” மன்றும் திருவுளம் பற்றியுள்ளார்கள்.

அறியாததனமும் மனகோ இச்சயும் - 2

இன்னம், நபிகள் திலகமவர்கள் ஸல்லல்லாஹு அலஹி வஸல்லம் ஒருவரகைக் கண்டு மற்றொருவர் மரியாதை செய்யும் எண்ணங்கொண்டு எழுந்து நிற்பதயும்

கண்டித்திருக்கிறார்கள். இந்நோக்கத்தகைக் கொண்டதோன் மலேசொல்லிவந்தபடி இமாம் உட்காந்திருக்கும்போது மௌமமானவர்கள் பின்னால் நிற்கவணைடாமென்று கஹியிருக்கிறார்கள். இவ்வாறு ஏனையவர்கள் தங்களுக்கு மரியாதை செய்யவணைடும்மென்று மனத்தில் எண்ணுவார்களாயின், எண்ணுமிவர்கள் நரகலோகம் போய்ச் சுகம் பெறத் தயாராயிருக்க வணைடும்மென்று எச்சரிக்கை செய்திருக்கிறார்கள்.

இதனால்தான் ஹிஜ்ரி நபுறாம் ஆண்டில் அரசு சலுத்திவந்த கலீபா உமர் பின் அப்துல் அஜ்ஜீ ரஹ்மதுல் லாஹி அலஹி அவர்கள் ஒரு வலையாளைய நியமித்து, “இங்கு நமது தர்பாரில் வந்து மரியாதைக்காக எவரனேயும் பமியதைத் தொடும்முத்தமிடும்வரலே, அன்னவரை அம்மாதிரி செய்வதினின்றும் விலக்கி அவருக்குத் தக்கபடி புத்தி புகட்டவணைடும்,” என்று ஏற்பாடு செய்து வதைத் திருந்தார்கள். என்னே அன்னவரின் மார்க்கபக்தி!

எனவடே, கியாமென்னும் நிலையும், குஹத் என்னும் இருப்பும், ருகஃஃ என்னும் சிரம்குனிதலும், சஜ்தா வென்னும் சிரவணக்கமும், வானலோகங்களையும் பிலோகத்தையும் படதை ஏக நாயகனான அவ்வாண்டவனுக்கே யல்லாது வறே யாரும் செய்வது தகாது. ஆண்டவனுக்குரிய இக்காரியத்தில் வறே யாரும் தலையிடும்வது கஹ்டாது. இதனால்தான் ஆண்டவனகைக் கொண்டயேல்லாது ஏனைய வஸ்துகளகைக் கொண்டு பிரமாணம் பண்ணும்வதும் கஹ்டாதென விலக்கப்பட்டிருக்கிறது.

இதையொட்டியபுகாரீ யிலும் முஸ்லிமிலும் பின்காணும் வாக்கியங்கள் காணக்கிடக்கின்றன: “ஒருவன் பிரமாணம் பண்ண நாடுவானாயின், அவன் ஆண்டவனகைக் கொண்டே பிரமாணம் செய்யவணைடும். இல்லையலே வாய் மஹிசும்மா இருக்கவணைடும்.” இதுவமல்லாமல், “யாரனேயும் அல்லாஹ் அல்லாத ஏனையவர்களகைக் கொண்டு பிரமாணம் செய்வாராயின், நிச்சயமாய் அவர் ஆண்டவனுக்கு இணை வதைத் தவராவார்,” என்பனபோன்ற அனகே வாக்கியங்களிருக்கின்றன. எனவடே, இதன் கருத்தகைக் கவனிக்கும்மிடத்து, ஓவ்வொரு வணக்கமும் அல்லாஹ் ஒருவனுக்கே யல்லாது ஏனையவர்கள்கு நுட்ப்பது கஹ்டாதென்னும் கருத்தபைப் பெற்றுக் கொள்ளுகின்றோம்.

“மனிதர்கள் ஆண்டவனுக்குரிய உண்மையான நரோன மார்க்கத்தபைப் பின்பற்றிச் சகலரும் மன ஒற்றுமையாய் அவனை வணங்க வணைடும்மென்றும், தொழுகையைய நிலதைத் திருக்கச் செய்யவணைடும்மென்றும், தங்கள் ஜகாத்தென்னும் ஏழை விகித்தகைக் கொடுக்கவணைடும்மென்றும் கட்டளையிடப்பட்டிருக்கின்றனர். மலேமும், இதுவடே நரேமையான மார்க்கமாய்க் காணப்படுகிறது” – (98:5).

அன்றியும் ஹதீ தில் பின்வருமாறு ஒரு வாக் கியமுமிருக்கிறது:

(1) “நீங்கள் அல்லாஹ் ஒருவனுக்கே வணக்கம் செய்யவணேட்டும்; அவனுக்கு எந்த வஸ்துவையும் இணையாக் குதல் தகாது.”

(2) “நீங்களெல்லாரும் ஒன்று சரேந்து ஆண்டவன் கயிறறை (உத்தரவபை) பற்றிக்கொள்ள வணேட்டும்; நீங்கள் பிரிந்து நிற்பது கட்டாது.”

(3) “உங்களுக்காக ஆண்டவன் ஏற்படுத்தியிருக்கும் அதிகாரியை மனமார ஒத்துக்கொள்ளுதல் வணேட்டும். எனவடே, இம்மறு விஷயங்களையும் ககைக் கொள்ளுபவர்களீது ஆண்டவன் பிரீதி வகைக்கிறான்,” என்று நபிகள் ஸல்லல்லாஹு அலஹி வஸல்லம் அவர்கள் நவின்றிருக்கின்றார்கள்.

இதனாலும், நாம் தரெந்துகொள்ள வணேட்டுவதென்னவெனின், வணக்கத்தின் ஒவ்வொரு காரியத்தையும் சொந்தமாய் ஆண்டவனுக்கதோன் செய்யவணேட்டும். ஆனால், பஹிரங்கமானதும், மறவைானதும், சிறிதும் பரெதுமான எவ்வித ஷர்க்கும் செய்வது கட்டாதென்பதயோம்.

இதனால்தான் கதிரவன் உதயமாகும் போதும், மறநெந்துகொண்டிருக்கும் போதும், நடும் உச்சத்திலிருக்கும் போதும் வணங்குவது கட்டாதென விலக்கப்பட்டிருக்கிறது. இம்மாதிரியான நரேங்களில் சில முஷரிகீன்கள் சரீரியனுக்கு வணக்கம் புரிந்து கொண்டுவருகிறார்கள். எனவடே, அன்னவர்களுடன் இந்த நரேமயான முஸ்லிம்கள் எங்கு ஒப்பாக் கப்பட்டுவிடப் போகிறார்களோ வென்று அச்சங்கொண்டுதான் அச்சமயங்களில் முஸ்லிம்கள் வணக்கம் புரிவது கட்டாதென்று விலக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதயாம உங்களுக்கு எடுத்துதோத வணேட்டிய அவசியமின்று.

எனவடே, நமது மாரக்கத்தில் இவ்வளவு உஷாராய் ஷர்க்கின் வாடயை வரக்கட்டாதெனத் தடசைய்யப்பட்டிருக்கும் போது, மறபபியும் பாமர முஸ்லிம்களாய நயேர்கள் ஏனடே இச்சந்தகேக் காரியத்தில் ஈடுபடல் வணேட்டும்? இந்த ஷர்க்குக்கு இடமுண்டாகுமிடங்களிலெல்லாம் உண்மயான முஸ்லிம்கள் நடுநுந்திரத்துக் கப்பாலல்வவோ விலகிப் போய் நிற்கவணேட்டும்? இதனால்தான் ஆண்டவன் ஏனைவதே முடயைவர்களைப் பின் காணுமாறு சொல்லி அழகைக்கும் பபி எம் பிரான் ஸல்லல்லாஹு அலஹி வஸல்லம் அவர்களுக்கு கட்டளையிட்பிருக்கிறான்:

“ஏ வதேமுடயைவரர்களாள்! அல்லாஹ் வதைத் தவிர்த்து வறோ யாருக்கும் வணக்கம் பூரியமாட்டோம்; மலேமும், அவனுக்கு எந்த வஸ்துவையும் இணையாக்க மாட்டோம்; இன்னமும் ஆண்டவனதைத் தவிர்த்து எங்களுள்ளயே சிலர் சிலரை ரப்புகளாய்ப் பற்றிக் கொள்ள மாட்டோம் என்ற, உங்களுக்கும் எங்களுக்கும் பொதுவான இவ்விஷயத்தின் பக்கல் வாறுங்கள், என்று (ஏநபியே!) சொல்வீ ராக. அவர்கள் இதை ஒப்புக்கொள்ளாது புறக்கணிப்பார்களாயின், நாங்கள் முஸ்லிம்களாயிருக்கிறோமென்பதற்கு நீங்கள் சாக்ஷியாயிருங்கள் என்று சொல்வீர்களாக” (3:63).

ஆதலின், இந்த வதே வாக்கியத்தினால் நாம் திரிந்து கொள்வதாவது: யுத்தர்களும், நசாராக்களும் ஆண்டவனதைத் தவிர்த்துத் தங்களுள் ஒருவரை மற்றொருவர் ரப்புகளாய்ப் பற்றிக் கொண்டிருக்கின்றனர். எனவே, முஸ்லிம்களாகிய நீங்கள் இவ்வாறல்லாமல் இருக்கக் கூடாது என்பதே. இவ்வாறே ஒருவன் ஒரு பெரியாரிடம் ஆண்டவனுக்குச் செய்யும் வணக்கமே போல் செய்வானாயின், இவனும் எஹுதிகளில், அல்லது நசாராக்களில் சேர்ந்தவனென்றதோன் கொள்ள வேண்டியதாய் ஏற்படக்கூறாது.

இஃதே போல் ஒருவன் மற்றொருவனை நோக்கி, “ஆண்டவனுதவியாலும், உங்களுடைய பரக்கத்தாலும் என்னுடைய இன்ன காரியம் நிறைவேறி விட்டது,” என்று கூறுவானாயின், இதுவும் நமது நரேமயான ஷரீ அத்துக்கு முற்றும் முரணானதாய்க் காணப்படுகிறது. ஏனெனின், மனிதர்களின் நாட்டங்களை நிறைவேற்றுவகைக்கும் விஷயங்களில் ஆண்டவனுக்குத் தவியாளர் வறோ யாருமில்லையென்பது உங்களுக்குத் திரியும். விஷயம் இவ்வாறிருக்கும் போது, ஆண்டவனுடன் வறொருவரைச் சேர்த்து இருவர்களின் பரக்கத்தாலும் நாட்டத்தாலும் தாம் என்னுடைய காரிககை நிறைவேற்றின்றென்று ஒருவன் கூறுவானாயின், இஃது எவ்வளவு பொருத்தமற்ற விஷயமாய் த் தனென்புகின்ற தனென்பதெ நீங்களே சிந்தனை செய்து பாறுங்கள். இவ்வண்ணம் ஒரு சமயம் நபிகள் (ஸல்) அவர்களையே முன்னோக்கி ஒரு நாட்டும் புறத்து அரபி சொன்னபோது, “ஆண்டவன் ஒருவனது நாட்டப்பிதான் என்னுடைய இக்காரியம் நிறைவேற்றென்று,” என்று சொல்ல வேண்டும்; இது விஸயத்தில் ஆண்டவனுடன் வறோ எவரையும் சேர்த்துக் கூறுவது கூடாது என்று நாயகம் ஸல்லல்லாஹு அலஹி வஸல்லம் அவர்கள் திருவாய் மலர்ந்தருளியுள்ளார்கள். இதையொட்டியே புகாரீ யில் ஜதைபின் காலித் மஹமாய் நாயக வாக்கியமொன்று தனென்புகின்றது:

“ஹுதபிய்யாவில் நாயகம் ஸல்லல்லாஹு அலஹி வஸல்லம் அவர்கள் எங்களுக்கு பஜர் தொழுகையைத் தொழுவதைத் தாரர்கள். இரவு மழை பெய்திருந்தது. தொழுவதன் பிறக நாயகம் ஸல்லல்லாஹு அலஹி வஸல்லம் அவர்கள் சொன்னார்கள் :

‘இன்றிரவு அல்லாஹ் என்ன சொன்னானென்பது உங்களாக் குத் திரியுமா?’ என வினவ, நாங்கள் அல்லாஹ் வும் அவனது ரசீலும் மிக்க அறிந்தவர்கள் என்று சொன்னோம். அதற்குப் பின் நாயகம் ஸல்லல்லாஹு அலலஹி வஸல்லம் அவர்கள், ‘இன்று விடியற்காலையில் சிலர், மனிதர்கள் மீது ஈமான்கொண்டவர்களாகவும் நகஷத்திரங்கள் மீது நம்பிக்கை கொள்ளாதவர்களாகவும், வேறு சிலர் நகஷத்திரங்களின் மீது நன்னம்பிக்கை கொண்டவர்களாகவும் என மீது நம்பிக்கையற்றவர்களாகவும் எழுந்து இருக்கிறார்கள். ஆண்டவனது அருளாலும் அவனது கிருபையாலும் (இன்றிரவு) நமக்கு மழபையெதது என்று சொல்லும் அவர்கள், என மீது நன்னம்பிக்கை கொண்டவர்களாகவும்; நகஷத்திரத்தின் மீது நம்பிக்கையற்றவர்களாகவும் காணப்படுகிறார்கள்; இதனை விடுத்து இன்ன இன்ன காரணங்களினால் தாம் மாரிபொழிந்தது; ஆண்டவனுதவியாலன்று என்று சொல்லும் இவர்கள் நகஷத்திரங்களின் மீது நன்னம்பிக்கை கொண்டவர்களாகவும், எனக்கு மாறு செய்தவர்களாகவுமிருந்து வருகிறார்கள்’ என்று சொன்னான், என்று (நபிகள் திலகம்) திருவாய் மலர் ந்தரூளினார்கள்.” எனவே, இவ்வாலகினுக்கு வேண்டிய சளகரியங்களை ஆண்டவன் செய்து கொடுக்கும்போது அவனுக்கு யாரையும் இணை துணையாய் நிறுத்தாடவதும் கபடாதென்பதை நாம் மிகத் தெளிவாய் த் திரிந்து கொள்ளுகிறோம்.

ஆனால், ஒரு மனிதன் ஜீ வித்திருக்கும் எங்கள் ஷகைகூடைய பரக்கத்தால் இக்காரியம் முடிவடைந்தது என்று சொல்லி, அவர் ஆண்டவனிடம் எங்களாக் காக வேண்டிக்கொண்டதின்மீதும் இக்காரியம் முடிவடைந்தது எனக் கருத்துக் கொள்ளுவானாயின், இதிலொன்றும் பாதகமில்லை. ஏனெனினால், மறவான ஒரு மனிதன் மறவாயிருக்கும் மற்றொருவனுக்கு காக ஆண்டவனிடம் மன்றாடி, துஆ கேட்பானாயின், இஃது ஏக நாயனால் ஒப்புக்கொள்ளப்படுவதாயிருக்கின்றது. இவ்வாறில்லாது, நமது பெரிய கருவான ஷகைகூதான் இக்காரியம் நமக்கு முடிவடைவதற்கு மிக்க உதவியாளராயிருந்தார் என்பது போன்ற எண்ணங்கொள்வதுதான் கபடாதென்பதும் அபிக்கடிகண்டித்துக்கொண்டு வருகிறோம். இப்படி எண்ணுவதால் தான் ஆண்டவனுக்கு கொப்பான ஒருவரை இது விஷயம் நிறவைறேவதில் இணையாக் கி வகை கின்றதாயிருக்கின்றதென்சு சொல்லுகிறோம்.

உண்மையை கவனித்து, ஒரு சிறிதனும் ஞானமுடையவர்கள் இதனை நன்கு உணர்ந்து கொள்வார்களென்பது திண்ணம். ஆகவே, ஆண்டவனுக்குரிய நரோன மார்க்கத்தில் சீ ராக நடந்து செல்லவேண்டிய தற்காகவும், இவ்வாலகம் மற்று உலகமான இருலகத்திலும் நன்மையைப் பெறுவதற்காகவும், ஒருவர் மற்றொருவரைப் பற்றி ஆண்டவனிடம் துஆ கேட்பதென்பது நமது மனே மயான ஷரீ அத்தின்படி “ஆகூமான” தன்றும், இவ்வாறுதான் முஸ்லிம்களுக்கும் உண்மையான சகோதர வாஞ்சை இருக்கவேண்டுமென்றும் நமது ஷரீ அத் மிகவும் நன்றாய் வற்புறுத்துகிறது. இம்மாதிரி செய்துவதே மயையான சகோதரத்துவ முஸ்லிம்களின் வலையுமாகும்.

WRITTEN BY தாரூல் இஸ்லாம் ஆசிரியர் குழுவும்.

source: <http://darulislamfamily.com/book-depot-t/books/116-ziyarathul-quboor/898-ziarat-al-kuboor-17.html>